

عنوان مقاله:

هم آوایی شعرو معماری در طراحی باغ موزه ی گنجینه ی هنر (انسان ، شعر و معماری پایدا)

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی ایده های نوین در معماری شهرسازی جغرافیا و محیط زیست پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

جلیل افشین پور - کارشناسی ارشد مهندسی معماری گروه مهندسی معماری دانشکده ی فنی و مهندسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه

محمد مهدی مقدسی - گروه مهندسی معماری دانشکده ی فنی و مهندسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه

خلاصه مقاله:

شهر از جهتی مقوله ای فلسفی - علمی و از جانب دیگر پدیده ای مکانی و زمانی است ابعاد ذهنی - هویتی آن در محدوده ی ارزش های پویای فرهنگی - هنری جای دارد و مقوله ای علمی ابعاد عینی و کالبدی است. شهر به عنوان مقوله ای مکانی زمانی ، در نقطه ای خاص ایجاد شده و در فضا تکامل یافته با گذشت زمان ، رشد یافته است مسئله ی شهر، فرآیندی است که از فلسفه ی شهر شروع شده و در مکان - زمان گسترش یافته و با کنکاشی عملی - علمی به فضا ختم می گردد. شهرهای پایدار هستند که برای حفظ سلامتی این شهرها منابع را به شکل صحیح و به اندازه مصرف می کنند و سعی دارند اقتصاد خود را با اساس محلی حفظ کرده و توسعه بخشند. برای رسیدن به پایداری توجه به نقش مردم و شهروندان از اهمیت ویژه ای برخوردار است . هنربخشی از فرهنگ بومی ملت های گوناگون است و در این میان شعر در روح زندگی مردمان ایران زمین نقش بسته. از هنر شعر می توان برای بیان معماری کمک گرفت و به وسیله ی معماری می توان شعر را گسترش داد و مفاهیم پیدا و پنهان آن را به گوش جهانیان رساند. خلقیک اثر معماری بر اساس یک اثر ادبی و شاعرانه ی تاریخی می تواند موضوعی جدید در دانش معماری باشد. در این مقاله به پاسخی برای اینکه چه روابطی بین شعر و ادبیات در فرهنگ مردم و معماری پایدار وجود دارد پرداخته می شود و برای اثبات آن از طراحی باغ موزه ی گنجینه ی هنر که بر اساس گنجینه ی نظامی و داستان خسرو و شیرین و به کارگیری شعر در معماری شکل گرفته است برهان عملی آورده می شود

کلمات کلیدی:

انسان ، شعر ، معماری ، پایداری محیط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/641016>

